

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 37

fyrtiosjätte årgången

13 februari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 258/2003 av den 12 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
*	Kommissionens förordning (EG) nr 259/2003 av den 11 februari 2003 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämelse när det gäller vissa lättförädlbara varor	3
*	Kommissionens förordning (EG) nr 260/2003 av den 12 februari 2003 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller utrotning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos får och getter samt bestämmelser om handel med levande får och getter och embryon från nötkreatur ⁽¹⁾	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 261/2003 av den 12 februari 2003 om provisoriskt godkännande av nya användningsområden för fodertillsatser ⁽¹⁾	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 262/2003 av den 12 februari 2003 om särskilda åtgärder rörande tillämpningen av förordning (EG) nr 2179/2002 inom grisköttssektorn	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 263/2003 av den 12 februari 2003 om fastställande av exportbidrag för olivolja	16
	Kommissionens förordning (EG) nr 264/2003 av den 12 februari 2003 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	18
*	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter	19
*	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)	24
	Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen beträffande Artikel 9	39

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 258/2003**av den 12 februari 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	101,6
	204	47,4
	212	114,9
	999	88,0
0707 00 05	052	119,6
	204	49,4
	220	244,4
	999	137,8
0709 10 00	220	123,8
	999	123,8
0709 90 70	052	149,2
	204	176,7
	999	162,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	56,2
	204	44,4
	212	41,5
	220	39,9
	624	82,9
	999	53,0
0805 20 10	204	79,1
	512	64,2
	999	71,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,2
	204	56,5
	220	61,6
	464	134,1
	600	57,5
	624	68,0
	999	73,3
0805 50 10	052	61,0
	600	69,8
	999	65,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	94,4
	404	97,7
	508	97,2
	720	89,4
	728	112,0
	999	98,1
	0808 20 50	388
400		114,3
512		83,7
528		81,2
720		39,3
999		84,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 259/2003**av den 11 februari 2003****om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämelse när det gäller vissa lättfördärliga varor**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 173.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställs kommissionens kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

- (2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 68, 12.3.2002, s. 11.

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	39,87	296,30	365,30	26,43
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	23,89	177,53	218,87	15,83
1.40	Vitlök 0703 20 00	147,69	1 097,46	1 353,06	97,89
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	40,18	298,55	368,09	26,63
1.60	Blomkål 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	91,60	680,68	839,21	60,71
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,49	562,80	40,72
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	113,90	846,39	1 043,52	75,49
1.110	Huvudsallad 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Morötter ex 0706 10 00	51,75	384,55	474,12	34,30
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	71,94	534,62	659,13	47,68
1.160	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	337,71	2 509,49	3 093,96	223,83
1.170	Böner:				
1.170.1	— Böner (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	151,04	1 122,40	1 383,81	100,11
1.170.2	— Böner (<i>Phaseolus</i> ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	225,08	1 672,57	2 062,12	149,18
1.180	Bondböner ex 0709 00 00	—	—	—	—
1.190	Kronärtskockor 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Sparris:				
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	410,68	3 051,75	3 762,51	272,20
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	415,70	3 089,07	3 808,52	275,53
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	112,74	837,77	1 032,89	74,72

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Stjälkselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	82,64	614,10	757,12	54,77
1.230	Kantareller 0709 59 10	809,36	6 014,35	7 415,11	536,44
1.240	Paprika 0709 60 10	118,32	879,23	1 084,01	78,42
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	94,16	699,68	862,64	62,41
2.10	Kastanjer (<i>Castanea</i> spp.), färska ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Ananas, färsk ex 0805 30 00	92,76	689,33	849,88	61,48
2.40	Avocado, färsk ex 0804 40 00	173,96	1 292,67	1 593,74	115,30
2.50	Guava och mango, färska ex 0804 50 00	106,45	791,02	975,25	70,55
2.60	Apelsiner, färska:				
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andra 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färska; klementiner, wilkingss och liknande citrushybrider, färska:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— Mandariner och wilkingss ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), färska 0805 50 90	92,35	686,26	846,10	61,21
2.90	Grapefrukter, färska:				
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	54,55	405,36	499,77	36,16
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	61,97	460,52	567,77	41,08
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	170,72	1 268,64	1 564,11	113,16
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	38,28	284,46	350,71	25,37

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.120	Meloner (andra än vattenmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	53,21	395,42	487,52	35,27
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	157,06	1 167,11	1 438,94	104,10
2.140	Päron:				
2.140.1	— Päron — Nashi (Pyrus pyrifolia) Päron — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoser 0809 10 00	182,66	1 357,36	1 673,49	121,07
2.160	Körsbär 0809 20 95 0809 20 05	462,37	3 435,88	4 236,11	306,46
2.170	Persikor 0809 30 90	234,26	1 740,81	2 146,25	155,27
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	130,41	969,09	1 194,79	86,44
2.190	Plommon 0809 40 05	137,60	1 022,52	1 260,67	91,20
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	344,40	2 559,22	3 155,27	228,27
2.205	Hallon 0810 20 10	361,18	2 683,93	3 309,02	239,39
2.210	Bär av arten Vaccinium myrtillus 0810 40 30	1 473,45	10 949,21	13 499,31	976,60
2.220	Kiwifrukt (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	172,39	1 281,03	1 579,39	114,26
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 95	180,55	1 341,67	1 654,14	119,67
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter ex 0810 90 95	114,71	852,38	1 050,90	76,03
2.250	Litchiplommon ex 0810 90 30	206,31	1 533,11	1 890,17	136,74

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 260/2003

av den 12 februari 2003

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller utrotning av transmissibla spongiforma encefalopatier hos får och getter samt bestämmelser om handel med levande får och getter och embryon från nötkreatur

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskild artikel 10 i detta,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1494/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 23 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I Vetenskapliga styrkommitténs yttrande av den 4–5 april 2002 om säker källbestämning av material från mindre idisslare rekommenderas att hela besättningen bör slaktas när ett skrapiefall diagnostiserats på ett litet jordbruksföretag med får och getter. Vetenskapliga styrkommittén påpekade emellertid att om får av prionproteingentyp ARR/ARR gallras ut, skulle det minska risken endast i liten utsträckning. För att undvika nedslående sjukdomsrapporter och för att säkra raser som kanske har en liten motståndskraft bör denna utgallring genomföras gradvis.
- (2) Med tanke på överensstämmelse med sådana regler om utgallring av får bör bestämmelserna om handel med avelsfår inom gemenskapen ändras så att skrapierelaterade begränsningar inte tillämpas på handel med får av genotyp ARR/ARR.
- (3) I Vetenskapliga styrkommitténs yttrande av den 16 maj 2002 om nötkreaturembryons säkerhet fastställde kommittén att det inte krävs några andra åtgärder än dem som föreskrivs i protokollen från International

Embryo Transfer Society. På sitt ordinarie möte i maj 2002 beslutade Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar (OIE) på motsvarande vetenskapliga grunder att ta bort alla villkor för handel med embryon och ägg från nötkreatur. BSE-relaterade handelsvillkor för embryon och ägg från nötkreatur i förordning (EG) nr 999/2001 bör därför strykas, och kommissionens beslut 92/290/EEG av den 14 maj 1992 om vissa skyddsåtgärder avseende embryon av nötkreatur med anledning av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Förenade kungariket ⁽⁵⁾, ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, bör upphävas.

- (4) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna VII, VIII och XI till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Beslut 92/290/EEG upphävs.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Punkt 2 b i bilaga VII och kapitel A del I punkt a iii i bilaga VIII skall tillämpas från och med den 1 oktober 2003.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 225, 22.8.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 4.6.1992, s. 37.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagorna VII, VIII och XI skall ändras på följande sätt:

1) Bilaga VII skall ersättas med följande:

"BILAGA VII

UTROTNING AV TRANSMISSIBEL SPONGIFORM ENCEFALOPATI

1. Genom den undersökning som avses i artikel 13.1 b skall följande identifieras:
 - a) När det gäller nötkreatur:
 - Alla övriga idisslare på det jordbruksföretag där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - När sjukdom har bekräftats hos ett djur av honkön, all dess avkomma som har fötts under de två år som föregått sjukdomens kliniska utbrott och under två år efter detsamma.
 - Alla djur i den kohort som det djur vars sjukdom har bekräftats tillhör.
 - Sjukdomens möjliga ursprung.
 - Övriga djur som på det jordbruksföretag där sjukdomen har bekräftats eller på andra jordbruksföretag som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
 - Förflyttning av foder eller av annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från jordbruksföretaget i fråga.
 - b) När det gäller får och getter:
 - Alla andra idisslare än får och getter på det jordbruksföretag där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - I den mån det går att identifiera föräldrarna till, samtliga embryon och ägg och den senaste avkomman från det djur vars sjukdom har bekräftats.
 - Alla andra får och getter på det jordbruksföretag där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma, förutom sådana som nämns i den andra strecksatsen.
 - Sjukdomens möjliga ursprung och övriga jordbruksföretag där det finns djur, embryon eller ägg som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
 - Förflyttning av foder eller annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att BSE-smittämnet överförts till eller från jordbruksföretaget i fråga.
2. Åtgärderna i artikel 13.1 c skall minst inbegripa följande:
 - a) När BSE bekräftas hos nötkreatur skall de djur som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 a första, andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaten kan besluta att inte avliva och destruera alla nötkreatur på det jordbruksföretag där sjukdomen har bekräftats hos ett djur, enligt punkt 1 a första strecksatsen beroende på den epidemiologiska situationen och på möjligheterna att spåra djuren på jordbruksföretaget.
 - b) I det fall TSE bekräftats hos ett får eller en get skall från och med den 1 oktober 2003, enligt den behöriga myndighetens beslut,
 - i) antingen alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt, eller
 - ii) alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt, med undantag för
 - avelsbaggar av genotyp ARR/ARR,
 - avelstackor som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, och
 - får som har minst en ARR-allel och som uteslutande är avsedda för slakt.
 - iii) om det smittade djuret har kommit från ett annat jordbruksföretag, får medlemsstaten besluta på grundval av bakgrunden till fallet att vidta utrotningsåtgärder på ursprungsanläggningen utöver eller i stället för på det jordbruksföretag där smittan bekräftats. Om fler än en besättning betar på samma mark får medlemsstaterna besluta att begränsa tillämpningen av åtgärderna till en enda besättning, grundat på hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer.
 - c) När BSE bekräftas hos får eller getter skall alla djur, embryon och ägg som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra till femte strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt.

- 3.1 Endast följande djur får föras in till det eller de jordbruksföretag där destruktion har utförts enligt punkt 2 b i eller 2 b ii:
 - a) Handjur av genotyp ARR/ARR, och
 - b) hondjur som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
 - c) Getter under förutsättning att
 - endast får av genotyp ARR/ARR finns på jordbruksföretaget,
 - en grundlig rengöring och desinfektion av alla djurstall på anläggningen har utförts efter det att besättningen har avvecklats,
 - jordbruksföretaget är föremål för en intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla utgallrade och självdöda getter som är äldre än 18 månader.
 - 3.2 Endast embryon från får får användas på det eller de jordbruksföretag där destruktion har utförts enligt punkt 2 b i eller 2 b ii:
 - a) Spermia från baggar av genotyp ARR/ARR,
 - b) embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
 4. Under en övergångsperiod fram till senast den 1 januari 2006 kan medlemsstaterna besluta, genom undantag från den begränsning som fastställs i punkt 3 b, om det är svårt att få ersättningsfår av en känd genotyp, att icke-dräktiga tackor av en okänd genotyp får föras in på de jordbruksföretag som avses i punkt 2 b i och 2 b ii.
 5. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2 b i och 2 b ii vidtagits på ett jordbruksföretag
 - a) begränsas förflyttning av ARR/ARR-får från företaget inte på något sätt,
 - b) får får som är bärare av endast en ARR-allel förflyttas från företaget endast för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel eller för att destrueras,
 - c) får får av andra genotyper endast förflyttas från jordbruksföretaget för att destrueras.
 6. Begränsningarna enligt punkterna 3 och 5 skall fortsätta att gälla för jordbruksföretaget under en period av tre år efter
 - a) det datum då alla får på jordbruksföretaget uppnått ARR/ARR-status, eller
 - b) det senaste datum då får eller getter hölls på anläggningen, eller
 - c) i fråga om punkt 3 c, det datum då den intensifierade TSE-kontrollen påbörjades.
 7. När frekvensen av ARR-allelen inom rasen eller på jordbruksföretaget är låg, eller när det bedöms som nödvändigt för att undvika inavel, får en medlemsstat besluta att
 - a) skjuta upp den destruering av djur som avses i punkt 2 b i och 2 b ii med upp till två avelsår,
 - b) tillåta även andra får än de som specificeras i punkt 3 att föras in till de jordbruksföretag som avses i punkt 2 b i och 2 b ii, på villkoret att djuren inte är bärare av en VRQ-allel.
 8. Medlemsstater som tillämpar de undantag som avses i punkterna 4 och 7 skall meddela kommissionen villkoren och kriterierna för beviljandet av dem.”
- 2) Titeln på kapitel A i bilaga VIII och texten i kapitel A del I i bilaga VIII skall ersättas med följande:

”KAPITEL A

Villkor för handel inom gemenskapen med levande djur

- I. Villkor som skall gälla oberoende av vilken kategori som den medlemsstat eller det tredje land där djuret har sitt ursprung eller sin hemvist tillhör.

Följande villkor gäller för handel med får och getter:

- a) Får och getter som är avsedda att användas som avelsdjur skall antingen
 - i) härstamma från ett jordbruksföretag som har uppfyllt följande villkor under minst tre år:
 - Det är underkastat regelbundna officiella veterinärkontroller.
 - Djuren där har identifierats.
 - Inget fall av skrapie har bekräftats.
 - Där utförs provtagning på äldre hondjur avsedda att gallras ut.
 - Endast hondjur som härstammar från ett jordbruksföretag som uppfyller samma villkor införs dit.

- ii) sedan de föddes eller under de senaste tre åren oavbrutet ha hållits på jordbruksföretag som uppfyller villkoren i punkt i, eller
 - iii) från och med den 1 oktober 2003, vara djur av prionproteingentotyp ARR/ARR, enligt definitionen i bilaga I till kommissionens beslut 2002/1003/EG (*).
- När de är avsedda att sändas till en medlemsstat som för hela eller en del av sitt territorium utnyttjar bestämmelserna i punkterna b eller c, skall de uppfylla de kompletterande allmänna eller begränsade garantier som har fastställts enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2.
- b) En medlemsstat som på hela eller en del av sitt territorium har ett obligatoriskt eller frivilligt nationellt program för kontroll av skrapie
 - i) kan lägga fram det för kommissionen och därvid ange särskilt
 - sjukdomsläget i medlemsstaten,
 - motiveringen för programmet, med beaktande av sjukdomens omfattning och lönsamhetsgraden,
 - den geografiska zon där programmet kommer att tillämpas,
 - de statuskategorier som definierats för jordbruksföretag och de standarder som måste uppnås i varje sådan kategori,
 - de testmetoder som skall användas,
 - programmets kontrollförfaranden,
 - konsekvenserna när ett jordbruksföretag av något skäl förlorar sin status,
 - de åtgärder som skall vidtas när positiva resultat konstateras vid kontroller som utförs enligt bestämmelserna i programmet.
 - ii) Det program som avses i punkt b i får godkännas, om det uppfyller kriterierna i punkten, enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2. Kompletterande allmänna eller begränsade garantier, som kan krävas vid handel inom gemenskapen, skall fastställas vid samma tidpunkt eller senast tre månader efter det att programmen godkänts enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2. Sådana garantier får inte gå utöver dem som medlemsstaten tillämpar nationellt.
 - iii) Ändringar av eller tillägg till de program som medlemsstaterna lägger fram får godkännas enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2. Ändringar av de garantier som har definierats i enlighet med punkt b ii kan godkännas enligt det förfarandet.
 - c) En medlemsstat som anser sig vara helt eller delvis fri från skrapie
 - i) skall förelägga kommissionen lämpliga styrkande dokument och därvid särskilt precisera
 - historiken över sjukdomens förekomst på statens territorium,
 - resultaten av övervakningstester grundade på serologiska, mikrobiologiska, patologiska eller epidemiologiska kriterier,
 - övervakningsperiodens längd,
 - de regler som gör det möjligt att kontrollera att sjukdomen inte förekommer.
 - ii) De kompletterande allmänna eller begränsade garantier som kan krävas vid handel inom gemenskapen skall fastställas enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2. Sådana garantier får inte gå utöver dem som medlemsstaten tillämpar nationellt.
 - iii) Den berörda medlemsstaten skall meddela kommissionen alla ändringar av de grunder beträffande sjukdomen som avses i punkt i. Mot bakgrund av den information som meddelats kan de garantier som fastställts enligt punkt c ii ändras eller upphävas enligt det förfarande som fastställs i artikel 24.2.

(*) EGT L 349, 24.12.2002, s. 105.”

3) I del D punkt 1 i bilaga XI skall följande utgå:

”Kommissionens beslut 92/290/EEG av den 14 maj 1992 om vissa skyddsåtgärder avseende embryon av nötkreatur med anledning av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Förenade kungariket.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 261/2003
av den 12 februari 2003
om provisoriskt godkännande av nya användningsområden för fodertillsatser
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1756/2002 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 3 och 9e i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 70/524/EEG krävs ett gemenskapsgodkännande för ett nytt användningsområde av en redan godkänd tillsats i enlighet med artikel 4 i det direktivet.
- (2) Enligt direktiv 70/524/EEG får nya fodertillsatser eller ett nytt användningsområde för en redan godkänd tillsats ges ett provisoriskt godkännande om villkoren i det direktivet är uppfyllda, och om det med beaktande av tillgängliga resultat rimligen kan antas att tillsatsen vid användning i foder har någon av de effekter som anges i artikel 2 a i det direktivet. Sådana provisoriska godkännanden får ges för en period som inte överskrider fyra år för de tillsatser som avses i del II i bilaga C till direktivet.
- (3) Producentföretagen har lämnat in nya uppgifter som stöd för ansökan att utvidga godkännandet av de två enzympreparat som anges i bilagorna I och II till denna förordning och som anges under numren 50 och 51 i bilagorna till direktiv 70/524/EEG, till att omfatta nya djurkategorier.
- (4) Granskningarna av de inlämnade ansökningarna om godkännande för de nya användningsområdena för enzympreparaten som anges i bilagorna I och II visar att

villkoren i artikel 9e.1 i direktiv 70/524/EEG uppfylls, och de bör därför godkännas provisoriskt för en fyraårsperiod.

- (5) Granskningarna av ansökningarna visar även att det kan krävas vissa förfaranden för att skydda arbetstagare mot exponering för de tillsatser som anges i bilagorna I och II. Sådana skydd bör dock garanteras genom tillämpning av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas hälsa och säkerhet i arbetet. ⁽³⁾
- (6) Vetenskapliga Foderkommittén har i yttranden fastställt att dessa preparat är ofarliga enligt villkoren i bilagorna till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De preparat av typen enzymer som förtecknas i bilagorna I och II skall godkännas som fodertillsatser enligt de villkor som anges i dessa bilagor.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 270, 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 265, 3.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

BILAGA I

Nr (eller EG-nr)	Tillsats	Kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximiålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
					Aktivitetseenheter/kg helfoder			
Enzymer								
50	6-fytas EC 3.1.3.26	Preparat av 6-fytas producerat av <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 11857). Minsta aktivitet: Kapselform: 2 500 FYT ⁽¹⁾ /g Flytande form: 5 000 FYT/g	Suggor	—	750 FYT	— — —	1. Ange följande i bruksanvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringstemperatur, lagringstid och stabilitet vid pelletering 2. Rekommenderad dos/kg helfoder: 750–1 000 FYT 3. För användning i foderblandningar som innehåller mer än 0,25 % fytin- bunden fosfor	1.2.2007

⁽¹⁾ 1 FYT motsvarar den mängd enzym som frigör 1 mikromol av oorganiskt fosfat per minut från natriumfytat vid pH 5,5 och 37 °C.

BILAGA II

Nr (eller EG-nr)	Tillsats	Kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximiålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
					Aktivitetsenheter/kg helfoder			
Enzymer								
51	Endo-1,4-beta-xylanas EC 3.2.1.8	Preparat av endo-1,4-beta-xylanas EC 3.2.1.8 producerat av <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136). Minsta aktivitet: Endo-1,4 -beta-xylanas: 100 IU ⁽¹⁾ /g	Slaktsvin		10 IU		<ol style="list-style-type: none"> Ange följande i bruksanvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringstemperatur, lagringstid och stabilitet vid pelletering. Rekommenderad dos/kg helfoder: Endo-1,4-beta-xylanas: 10 IU/kg För användning i foderblandningar med höga halter av arabinoxylan, t.ex. minst 40 % vete eller korn. 	1.2.2007

⁽¹⁾ 1 IU motsvarar den mängd enzym som frigör 1 mikromol reducerande sockerarter (xylosekvivalenter) från björkträxylan per minut vid pH 4,5 och 30 °C.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 262/2003
av den 12 februari 2003
om särskilda åtgärder rörande tillämpningen av förordning (EG) nr 2179/2002 inom grisköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 3444/90 av den 27 november 1990 om närmare bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av griskött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3533/93 ⁽²⁾, särskilt artikel 11 b i denna, och

av följande skäl:

Vid en undersökning av situationen har det visat sig att det finns en risk att berörda parter i alltför hög grad tar tillflykt till den ordning för stöd till privat lagring som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 2179/2002 ⁽³⁾. Det är därför nödvändigt att tillfälligt upphäva den förordningen och avslå de ansökningar som är under behandling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förordning (EG) nr 2179/2002 skall inte tillämpas under perioden 13–19 februari 2003.
2. De ansökningar som inlämnats den 7–12 februari 2003 och för vilka beslut om godkännande förväntas under den perioden skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 333, 30.11.1990, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 321, 23.12.1993, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 331, 7.12.2002, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 263/2003
av den 12 februari 2003
om fastställande av exportbidrag för olivolja

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3 i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att om priserna inom gemenskapen är högre än priserna på världsmarknaden, får skillnaden mellan dessa priser täckas av ett bidrag när olivolja exporteras till tredje land.
- (2) Närmare bestämmelser om fastställande och beviljande av exportbidrag för olivolja återfinns i kommissionens förordning (EEG) nr 616/72 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2962/77 ⁽⁴⁾.
- (3) I artikel 3 tredje stycket i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget måste vara lika i hela gemenskapen.
- (4) I enlighet med artikel 3.4 i förordning nr 136/66/EEG måste exportbidrag för olivolja fastställas med hänsyn till den rådande situationen och utvecklingstendensen för priserna på olivolja och tillgången på gemenskapens marknad samt till priserna på olivolja på världsmarknaden. Om världsmarknadsläget dock är sådant att de mest gynnsamma priserna på olivolja inte kan fastställas, kan hänsyn tas till priset på de viktigaste konkurrerande vegetabiliska oljorna på världsmarknaden och till den skillnad som noteras mellan det priset och priset på olivolja under en representativ period. Bidragsbeloppet får inte överstiga skillnaden mellan priset på olivolja

inom gemenskapen och priset på världsmarknaden, justerat om så krävs, med hänsyn till exportkostnader för produkter på världsmarknaden.

- (5) I enlighet med artikel 3.3 tredje stycket b i förordning nr 136/66/EEG kan det beslutas att bidraget skall fastställas genom anbud. Anbudsförfarandet bör täcka bidragsbeloppet och får begränsas till vissa bestämmelseländer, kvantiteter, kvaliteter och presentationer.
- (6) I artikel 3.3 andra strecksatsen i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget på olivolja kan variera beroende på destinationer, om världsmarknadsläget eller de särskilda krav som vissa marknader ställer nödvändiggör detta.
- (7) Det föreskrivs att bidraget måste fastställas minst en gång i månaden. Det kan, om så är nödvändigt, ändras under mellantiden.
- (8) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser i det nuvarande marknadsläget för olivolja och särskilt vad beträffar priser på olivolja inom gemenskapen och på marknaderna i tredje land har till följd att bidraget bör utgöra det som anges i bilagan härtill.
- (9) Förvaltningskommittén för oljor och fetter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för produkter förtecknade i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 348, 30.12.1977, s. 53.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 februari 2003 om fastställande av exportbidrag för olivolja

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 264/2003
av den 12 februari 2003
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 27,802 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 223, 20.8.2002, s. 3.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/95/EG

av den 27 januari 2003

om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 8 november 2002, och

av följande skäl:

- (1) Skillnaderna mellan de lagar och andra författningar som medlemsstaterna antar avseende begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter kan medföra handelshinder och snedvrida konkurrensen i gemenskapen, och kan på så sätt direkt påverka upprättandet av den inre marknaden och dess funktion. Det förefaller därför nödvändigt att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning på detta område och att bidra till att skydda människors hälsa och främja miljövänlig återvinning och bortscaffande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter.
- (2) Europeiska rådet godkände vid sitt möte i Nice den 7–9 december 2000 rådets resolution av den 4 december 2000 om försiktighetsprincipen.
- (3) I kommissionens meddelande av den 30 juli 1996 om revidering av gemenskapens strategi för avfallshantering, betonas behovet av att i möjligaste mån minska förekomsten av farliga ämnen i avfallet, och framhålls de potentiella fördelar som gemenskapsregler för begränsning av förekomsten av sådana ämnen i produkter och produktionsprocesser skulle få.
- (4) I rådets resolution av den 25 januari 1988 om ett handlingsprogram för gemenskapen för att begränsa miljöförorening genom kadmium ⁽⁵⁾ uppmanas kommissionen att snarast utforma särskilda åtgärder för ett sådant program. Det är också viktigt att skydda människors hälsa, och därför bör en allmän strategi som

begränsar användningen av kadmium och som främjar forskningen om lämpliga alternativ införas. I resolutionen betonas att användningen av kadmium bör begränsas till fall där lämpliga och säkra alternativ saknas.

- (5) Tillgängliga uppgifter tyder på att de åtgärder för insamling, behandling, återvinning och bortscaffande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter (WEEE) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter (WEEE) ⁽⁶⁾ är nödvändiga för att minska avfallshanteringsproblemen i samband med de berörda tungmetallerna och flamskyddsmedlen. Trots dessa åtgärder kommer dock fortfarande avsevärda mängder av WEEE att hamna i de vanliga bortscaffningskanalerna. Även om WEEE samlades in separat och genomgick återvinningsförfaranden så skulle det kvicksilver, kadmium, bly, krom VI, PBB och PBDE som ingår i sådana produkter förmodligen ändå komma att utgöra ett hot mot hälsa och miljö.
- (6) Med beaktande av vad som är tekniskt och ekonomiskt genomförbart kan den avsevärda minskning av hälso- och miljöriskerna från dessa ämnen som krävs för att man skall kunna respektera den skydds nivå som fastställts för gemenskapen effektivast uppnås om de berörda ämnena ersätts med ofarliga eller mindre farliga alternativ i elektriska och elektroniska produkter. En begränsning av användningen av dessa farliga ämnen kommer troligen att ge större möjligheter till materialåtervinning ur WEEE, göra återvinningen lönsammare och minska de skadliga inverkningarna på hälsan hos dem som arbetar i materialåtervinningsanläggningar.
- (7) De ämnen som omfattas av detta direktiv är väl utforskade och analyserade och har redan varit föremål för olika åtgärder, både på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv utgår från befintliga internationella riktlinjer och rekommendationer och från en bedömning av tillgänglig vetenskaplig och teknisk information. Åtgärderna är nödvändiga för att uppnå den nivå av skydd för människors och djurs

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 195 och EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 303.

⁽²⁾ EGT C 116, 20.4.2001, s. 38.

⁽³⁾ EGT C 148, 18.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2001 (EGT C 34 E, 7.2.2002, s. 109), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 december 2001 (EGT C 90 E, 16.4.2002, s. 12) och Europaparlamentets beslut av den 10 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT). Europaparlamentets beslut av den 18 december 2002 och rådets beslut av den 16 december 2002.

⁽⁵⁾ EGT C 30, 4.2.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ Se sidan 24 i detta nummer av EUT.

hälsa och för miljön som fastställts, med tanke på de risker som skulle uppstå i gemenskapen om dessa åtgärder inte vidtogs. Åtgärderna bör ses över fortlöpande och vid behov anpassas till tillgänglig teknisk och vetenskaplig information.

- (9) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav eller särskild gemenskapslagstiftning om avfallshantering, särskilt rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen ⁽¹⁾.
- (10) Den tekniska utvecklingen av elektriska och elektroniska produkter som inte innehåller tungmetaller, PBDE eller PBB bör beaktas. Så snart som vetenskapliga fakta finns tillgängliga bör det med beaktande av försiktighetsprincipen undersökas om andra farliga ämnen kan förbjudas och ersättas med miljövänligare alternativ som åtminstone garanterar konsumenterna en oförändrad skyddsnivå.
- (11) Undantag från kravet på ersättning med andra ämnen bör beviljas om det från vetenskaplig eller teknisk synpunkt inte är möjligt att ersätta det berörda ämnet eller om de negativa miljö- eller hälsokonsekvenserna av ersättningen med andra ämnen troligen överväger de fördelar för människor och miljö som en sådan ersättning kan medföra. Ersättning av farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter bör också genomföras på ett sätt som är förenligt med hälsan och säkerheten hos de som använder elektriska och elektroniska produkter (EEE).
- (12) Eftersom det är positivt med återanvändning av produkter, reparation och utsträckt livslängd, bör reservdelar finnas tillgängliga.
- (13) Anpassningen av undantagen från kraven i fråga om utfasning av och förbud mot farliga ämnen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör genomföras av kommissionen enligt ett kommittéförfarande.
- (14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning om begränsning av användningen av farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter och att bidra till skyddet

för människors hälsa och till miljövänlig återvinning och bortskaffande av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6, tillämpas på elektriska och elektroniska produkter som omfattas av kategorierna 1–7 och 10 i bilaga I A till direktiv 2002/96/EG (WEEE) samt på elektriska glödlampor och belysningsarmatur i hushåll.
2. Detta direktiv skall gälla utan att det påverkar gemenskapslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav och särskild gemenskapslagstiftning om avfallshantering.
3. Detta direktiv skall inte tillämpas på reservdelar avsedda för reparation, eller på återanvändning, av elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden före den 1 juli 2006.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *elektriska och elektroniska produkter (EEE)*: produkter som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt samt produkter för generering, överföring och mätning av sådan ström och sådana fält, och som omfattas av någon av de kategorier som anges i bilaga I A till direktiv 2002/96/EG (WEEE) och som är avsedda att användas med en spänning på högst 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström,
- b) *tillverkare*: den som oberoende av försäljningsmetod, inklusive metoder för distanskommunikation, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽³⁾
 - i) tillverkar och säljer elektriska och elektroniska produkter under eget varumärke,
 - ii) under sitt eget varumärke återförsäljer produkter som tillverkats av andra leverantörer, varvid återförsäljaren inte skall betraktas som "tillverkare" om tillverkarens varumärke förekommer på produkten i enlighet med led i, eller
 - iii) yrkesmässigt importerar eller exporterar elektriska och elektroniska produkter till en medlemsstat.

Den som endast tillhandhåller finansiering i enlighet med finansieringsavtal skall inte anses vara "tillverkare", såvida inte denne också agerar som tillverkare i den mening som avses i led i, ii och iii.

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 38. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 98/101/EG (EGT L 1, 5.1.1999, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19. Direktivet ändrat genom direktiv 2002/65/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).

Artikel 4

Förebyggande

1. Medlemsstaterna skall från och med den 1 juli 2006 se till att nya elektriska och elektroniska produkter som släpps ut på marknaden inte innehåller bly, kvicksilver, kadmium, sexvärt krom, PBB och/eller PBDE. Nationella åtgärder som begränsar eller förbjuder användningen av dessa ämnen i elektriska och elektroniska produkter och som antagits i enlighet med gemenskapslagstiftningen före antagandet av detta direktiv får bibehållas till och med den 1 juli 2006.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på de användningar som förtecknas i bilagan.

3. På grundval av ett förslag från kommissionen skall Europaparlamentet och rådet så snart vetenskapliga fakta finns tillgängliga, och i enlighet med de principer för kemikaliepolitik som fastställts i sjätte miljöhandlingsprogrammet, besluta om att förbjuda andra farliga ämnen och att ersätta dem med mer miljövänligare alternativ som åtminstone garanterar konsumenterna en oförändrad skyddsnivå.

Artikel 5

Anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling

1. Alla ändringar som behövs för att anpassa bilagan till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 för att

- a) vid behov införa maximivärden för vilka koncentrationer av de ämnen som avses i artikel 4.1 som skall tillåtas i särskilda material och komponenter i elektriska och elektroniska produkter,
- b) undanta material och komponenter till elektriska och elektroniska produkter från bestämmelserna i artikel 4.1 om det från teknisk eller vetenskaplig synpunkt inte är praktiskt möjligt att bortskaffa eller ersätta dem genom en förändrad konstruktion eller genom material och komponenter som inte kräver sådana material eller ämnen som avses i artikel 4.1 eller om de negativa miljö- eller hälsokonsekvenser och/eller konsekvenser för konsumentens säkerhet som orsakas av ersättningen med andra ämnen sannolikt kommer att vara större än de fördelar för miljö, hälsa och/eller konsumentens säkerhet som en sådan ersättning kan medföra,
- c) genomföra en översyn av alla undantag i bilagan åtminstone vart fjärde år eller fyra år efter det att en punkt läggs till i förteckningen i syfte att överväga att stryka material och komponenter till elektriska och elektroniska produkter från bilagan om det från teknisk eller vetenskaplig synpunkt är möjligt att bortskaffa eller ersätta dem genom en förändrad konstruktion eller genom material och komponenter som inte kräver sådana material eller ämnen som avses i artikel

4.1, under förutsättning att de negativa följderna för miljö, hälsa och/eller konsumentens säkerhet som ersättningen med andra ämnen orsakar inte är större än de fördelar för miljö, hälsa och/eller konsumentens säkerhet som en sådan ersättning kan medföra.

2. Innan bilagan ändras i enlighet med punkt 1 skall kommissionen bland annat samråda med tillverkare av elektriska och elektroniska produkter, materialåtervinningsföretag, behandlingsaktörer, miljöorganisationer samt fackliga organisationer och konsumentorganisationer. Synpunkter skall framföras till den kommitté som avses i artikel 7.1. Kommissionen skall redogöra för den erhållna informationen.

Artikel 6

Översyn

Före den 13 februari 2005 skall kommissionen se över bestämmelserna i detta direktiv, för att vid behov ta hänsyn till nya vetenskapliga rön.

Kommissionen skall särskilt till denna tidpunkt lägga fram förslag om att sådan utrustning som omfattas av kategorierna 8 och 9 i bilaga IA till direktiv 2002/96/EG (WEEE) skall omfattas av det här direktivet.

Kommissionen skall också undersöka behovet av att anpassa förteckningen över ämnen i artikel 4.1 på grundval av vetenskapliga fakta och med hänsyn till försiktighetsprincipen och i förekommande fall lägga fram förslag om sådana anpassningar till Europaparlamentet och rådet.

Vid översynen skall särskild vikt läggas vid miljö- och hälso-konsekvenserna av andra farliga ämnen och material som används i elektriska och elektroniska produkter. Kommissionen skall undersöka möjligheten att ersätta sådana ämnen och material samt lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet för att vid behov utöka tillämpningsområdet för bestämmelserna i artikel 4.

Artikel 7

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 18 i rådets direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

*Artikel 8***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 9***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 13 augusti 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 10***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 11***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. DRYS

Ordförande

BILAGA

Användning av bly, kvicksilver, kadmium och sexvärt krom som undantas från bestämmelserna i artikel 4.1

1. Kviksilver i lågenergilampor upp till 5 mg per lampa.
2. Kviksilver i lysrör för allmänna ändamål upp till
 - halofosfat 10 mg
 - trifosfat med normal livstid 5 mg
 - trifosfat med lång livstid 8 mg
3. Kviksilver i lysrör för särskilda ändamål
4. Kviksilver i andra lampor som inte uttryckligen nämns i denna bilaga.
5. Bly i glas till katodstrålerör, elektroniska komponenter och lysrör.
6. Bly som legeringselement i stål med upp till 0,35 viktprocent bly, aluminium med upp till 0,4 viktprocent bly och som kopparlegering med upp till 4 viktprocent bly.
7. — Bly i lödpunkter med hög smälttemperatur (dvs. legeringar av bly/tenn-lödmaterial som innehåller mer än 85 % bly),
 - Bly i lödpunkter för servrar, datalagringssystem, även "array" lagringssystem (undantag beviljat fram till 2010),
 - Bly i lödpunkter för utrustning för nätinfrastruktur för koppling, signalering, överföring och näthantering för telekommunikationer,
 - Bly i keramiska delar till elektronik (exempelvis piezoelektroniska anordningar).
8. Kadmiumbeläggning med undantag för sådan användning som är förbjuden enligt direktiv 91/338/EEG⁽¹⁾ om ändring av direktiv 76/769/EEG⁽²⁾ om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar).
9. Sexvärt krom som korrosionsskydd för kolstålssystemet i absorptionskylaggregat.
10. Inom det förfarande som avses i artikel 7.2 skall kommissionen med förtur utvärdera användningen av
 - deka-BDE
 - kvicksilver i lysrör för särskilda ändamål
 - bly i lödpunkter för servrar, datalagringssystem, även "array"lagringssystem, utrustning för nätinfrastruktur för koppling, signalering, överföring och näthantering för telekommunikationer (i syfte att fastställa en särskild tidsfrist för detta undantag), och
 - glödlamporför att snarast möjligt fastställa om dessa punkter skall ändras på motsvarande sätt.

⁽¹⁾ EGT L 186, 12.7.1991, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/96/EG

av den 27 januari 2003

om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 8 november 2002, och

av följande skäl:

- (1) Målen för gemenskapens miljöpolitik är i synnerhet att bevara, skydda och förbättra miljön, skydda människors hälsa och utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt. Denna politik skall bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren skall betala.
- (2) I gemenskapens program för politik och åtgärder för miljön och en hållbar utveckling (femte miljöhandlingsprogrammet) ⁽⁵⁾ konstateras att det krävs betydande förändringar i dagens utvecklings-, produktions-, konsumtions- och beteendemönster om en hållbar utveckling skall kunna uppnås. Det rekommenderas därför bland annat att slöseriet med naturresurser minskas och att föroreningar förebyggs. I programmet anges att avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) är ett av de viktigaste målområdena för reglering med tillämpning av principerna om förebyggande, återvinning och säkert bortskaftande av avfall.
- (3) I kommissionens meddelande av den 30 juli 1996 om revidering av gemenskapens strategi för avfallshantering framhålls att återanvändning och material- respektive energiåtervinning av avfall bör ske i de fall avfallsproduktion inte kan undvikas.

- (4) I rådets resolution av den 24 februari 1997 om en gemenskapsstrategi för avfallshantering ⁽⁶⁾ underströk rådet behovet av att främja avfallsåtervinning i syfte att minska mängden avfall som skall bortskaftas och att spara naturresurser, särskilt genom återanvändning, materialåtervinning, kompostering och energiåtervinning ur avfall, samt medgav att det i varje enskilt fall måste tas hänsyn till miljökonsekvenser och ekonomisk inverkan vid valet av metod för materialåtervinning, men att återanvändning och materialåtervinning, fram till dess att vetenskapliga och tekniska framsteg har gjorts samt livscykelanalyser har utvecklats, bör anses vara att föredra i de fall och i den mån de utgör de bästa valen från miljösynpunkt. Rådet uppmanade även kommissionen att snarast möjligt på lämpligt sätt följa upp de projekt som ingår i programmet för prioriterat avfallsflöde, inbegripet WEEE.

- (5) I sin resolution av den 14 november 1996 ⁽⁷⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att lägga fram förslag till direktiv om en rad olika prioriterade avfallsflöden, bland annat elektriskt och elektroniskt avfall, och att basera dessa förslag på principen om tillverkarens ansvar. I samma resolution uppmanade Europaparlamentet rådet och kommissionen att lägga fram förslag om hur avfallsmängden kan minskas.

- (6) I rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽⁸⁾ anges att bestämmelser som avser särskilda fall eller som kompletterar bestämmelserna i direktiv 75/442/EEG i fråga om hanteringen av vissa avfalls kategorier kan komma att beslutas genom särdirektiv.

- (7) Mängden WEEE som uppkommer i gemenskapen växer snabbt. Förekomsten av farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (EEE) är ett stort problem i samband med avfallshanteringen, samtidigt som det inte sker materialåtervinning av WEEE i tillräcklig omfattning.

- (8) En bättre hantering av WEEE kan inte på ett effektivt sätt uppnås av medlemsstaterna var för sig. Särskilt det förhållandet att medlemsstaterna tillämpar principen om tillverkarens ansvar olika kan leda till att de ekonomiska aktörerna belastas olika hårt. Medlemsstaternas politik avseende hantering av WEEE är olika, vilket gör de nationella återvinningsstrategierna mindre effektiva. De väsentliga kriterierna bör därför fastställas på gemenskapsnivå.

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 184 och EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 298.

⁽²⁾ EGT C 116, 20.4.2001, s. 38.

⁽³⁾ EGT C 148, 18.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2001 (EGT C 34 E, 7.2.2002, s. 115), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 december 2001 (EGT C 110 E, 7.5.2002, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 10 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT), Europaparlamentets beslut av den 18 december 2002 och rådets beslut av den 16 december 2002.

⁽⁵⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT C 76, 11.3.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT C 362, 2.12.1996, s. 241.

⁽⁸⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 47. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

- (9) Bestämmelserna i detta direktiv bör gälla produkter och tillverkare oberoende av försäljningsmetod, och även omfatta distansförsäljning och elektronisk handel. Skyldigheterna för tillverkare och distributörer som använder sig av distansförsäljning och elektronisk handel bör härvid så långt det är praktiskt möjligt vara desamma och de bör åläggas på samma sätt, så att inte andra distributionskanaler får bära de kostnader som uppkommer på grund av att de bestämmelser i direktivet som avser WEEE som härrör från utrustning som sålts genom distansförsäljning eller elektronisk handel måste följas.
- (10) Detta direktiv bör omfatta alla elektriska och elektroniska produkter som används av konsumenter och elektriska och elektroniska produkter som är avsedda för yrkesmässig användning. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav som skyddar alla personer som kommer i kontakt med WEEE eller särskild gemenskapslagstiftning om avfallshantering, i synnerhet rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen⁽¹⁾.
- (11) Direktiv 91/157/EEG bör snarast möjligt ses över, i synnerhet mot bakgrund av detta direktiv.
- (12) Införandet, genom detta direktiv, av tillverkaransvar är ett sätt att uppmuntra att elektriska och elektroniska produkter utformas och framställs på ett sätt som fullt ut beaktar och underlättar reparationer, eventuell uppgradering, återanvändning, isärtagning och materialåtervinning.
- (13) För att man skall kunna garantera hälsan hos och säkerheten för den distributionspersonal som är inblandad i återtagande och hantering av WEEE bör medlemsstaterna, i enlighet med nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning om hälso- och säkerhetsstandarder, fastställa på vilka villkor distributörerna kan vägra återtagande.
- (14) Medlemsstaterna bör uppmuntra sådan utformning och tillverkning av elektriska och elektroniska produkter som beaktar och underlättar nedmontering och återvinning, särskilt återanvändning och materialåtervinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Tillverkarna bör inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindra att WEEE återanvänds, såvida inte sådana särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.
- (15) Förutsättningen för att särskild behandling och materialåtervinning av WEEE skall kunna garanteras är separat insamling. Utan sådan separat insamling kan den skyddsnivå som fastställts för människors hälsa och för miljön i gemenskapen inte uppnås. Konsumenterna måste aktivt bidra till denna insamling och bör uppmuntras till att lämna tillbaka WEEE. För detta syfte bör det inrättas lämpliga anläggningar för återlämnande av WEEE, bland annat offentliga insamlingspunkter där privathushållen kan lämna sitt avfall åtminstone avgiftsfritt.
- (16) I syfte att uppnå gemenskapens fastställda skyddsnivå och harmoniserade miljömål bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och så att WEEE i hög grad insamlas separat. I syfte att säkerställa att medlemsstaterna strävar efter att inrätta effektiva insamlingsystem, bör de åläggas att i hög grad insamla WEEE från privathushåll.
- (17) Särskild behandling av WEEE är nödvändig för att undvika spridning av förorenande ämnen i det återvunna materialet eller i avfallsflödet. Sådan behandling är dessutom det effektivaste sättet att se till att den fastställda skyddsnivån för gemenskapens miljö uppnås. Varje anläggning eller företag som sysslar med materialåtervinning och behandling bör uppfylla miniminormer som förhindrar negativa konsekvenser för miljön vid behandlingen av WEEE. Bästa tillgängliga teknik för behandling, återvinning och materialåtervinning bör användas under förutsättning att människors hälsa och en hög miljöskyddsnivå kan garanteras. Bästa tillgängliga teknik för behandling, återvinning och materialåtervinning kan definieras ytterligare i enlighet med förfarandena i direktiv 96/61/EG.
- (18) När så är lämpligt bör återanvändning av WEEE och dess komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror prioriteras. I de fall återanvändning inte är att föredra bör allt separat uppsamlat WEEE sändas till återvinning, varvid en hög grad av materialåtervinning och återvinning bör uppnås. Dessutom bör tillverkarna uppmuntras att använda återvunnet material i nya produkter.
- (19) De grundläggande principerna avseende finansiering av hanteringen av WEEE bör fastställas på gemenskapsnivå, och finansieringssystemen bör bidra till höga insamlingskvoter samt att principen om tillverkarens ansvar tillämpas.
- (20) Användarna av elektriska och elektroniska produkter i privathushållen bör ha möjlighet att lämna tillbaka WEEE åtminstone avgiftsfritt. Tillverkarna bör därför finansiera insamlingen från insamlingsanläggningar, behandlingen, återvinningen och bortskaffandet av WEEE. För att dra största möjliga nytta av principen om tillverkarens ansvar bör varje tillverkare själv stå för finansieringen av hanteringen av avfall från dennes produkter. Tillverkaren bör ha valmöjligheten att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system. Varje tillverkare bör när den släpper ut en produkt på marknaden lämna

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 38. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 98/101/EG (EGT L 1, 5.1.1999, s. 1).

- en finansiell garanti för att förhindra att kostnader för hanteringen av WEEE som härrör från övergivna produkter övervältras på samhället eller de resterande tillverkarna. Finansieringsansvaret för hanteringen av historiskt avfall bör delas mellan alla befintliga tillverkare genom kollektiva finansieringssystem till vilka alla tillverkare som befinner sig på marknaden när kostnaden uppkommer bidrar proportionellt. Kollektiva system bör inte leda till att tillverkare, importörer och nya aktörer som är verksamma i nischer eller som hanterar mycket små volymer utesluts. Under en övergångsperiod bör tillverkarna, på frivillig basis och vid försäljning av nya produkter, ges möjlighet att för köparna visa kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande av historiskt avfall. De tillverkare som utnyttjar denna möjlighet bör garantera att de kostnader som uppges inte överstiger de faktiska kostnaderna.
- (21) För att insamlingen av WEEE skall lyckas måste användarna informeras om skyldigheten att inte bortskaffa WEEE som osorterat kommunalt avfall och att samla in sådant WEEE separat samt om insamlingssystemen och sin roll i hanteringen av WEEE. Sådan information till användarna förutsätter korrekt märkning av sådana elektriska och elektroniska produkter som lätt kan hamna i soptunnor eller liknande former av kommunal avfallsinsamling.
- (22) För att underlätta hanteringen, i synnerhet behandlingen och återvinningen/materialåtervinningen av WEEE är det viktigt att tillverkarna tillhandahåller information om hur komponenter och material skall identifieras.
- (23) Medlemsstaterna bör se till att inspektions- och övervakningssystemen gör det möjligt att kontrollera att kraven i detta direktiv genomförs korrekt, med beaktande bland annat av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/331/EG av den 4 april 2001 om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna ⁽¹⁾.
- (24) För att kunna avgöra om syftet med detta direktiv uppnås krävs uppgifter om vikten av, eller om sådan inte går att ta fram, antalet elektriska och elektroniska produkter som släpps ut på marknaden i gemenskapen, samt om kvoterna för insamling, återanvändning (så långt möjligt inbegripet återanvändningen av hela apparater), återvinning/materialåtervinning och export av WEEE insamlat i enlighet med detta direktiv.
- (25) Medlemsstaterna bör få välja att genomföra vissa bestämmelser i detta direktiv genom avtal mellan behöriga myndigheter och berörda ekonomiska sektorer, förutsatt att särskilda krav är uppfyllda.
- (26) Anpassningen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av vissa bestämmelser i detta direktiv, förteckningen över produkter som omfattas av de kategorier som anges i bilaga IA, den selektiva behandlingen av material och komponenter i WEEE, de tekniska kraven på lagring och behandling av WEEE samt symbolen för märkning av elektriska eller elektroniska produkter bör genomföras av kommissionen i enlighet med ett kommittéförfarande.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är i första hand att förebygga uppkomsten av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) och att det dessutom sker återanvändning, materialåtervinning och andra former av återvinning av sådant avfall för att minska bortskaffandet av avfall. Det syftar också till att förbättra miljöprestandan hos alla aktörer som berörs under de elektriska och elektroniska produkternas livscykel, t.ex. tillverkare, distributörer och konsumenter, särskilt de aktörer som är direkt berörda av behandlingen av avfall från sådana produkter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall gälla de elektriska och elektroniska produkter som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga IA under förutsättning att de berörda produkterna inte är en del av en annan produkttyp som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. I bilaga IB finns en förteckning över produkter som omfattas av de kategorier som anges i bilaga IA.

2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av gemenskapslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav och särskild gemenskapslagstiftning om avfallshantering.

3. Produkter som har samband med skydd av medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen, vapen, ammunition och krigsmateriel omfattas inte av detta direktiv. Detta gäller dock inte produkter som inte är avsedda för specifika militära ändamål.

⁽¹⁾ EGT L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *elektriska och elektroniska produkter (EEE)*: produkter som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt samt produkter för generering, överföring och mätning av sådan ström och sådana fält, och som omfattas av någon av de kategorier som anges i bilaga IA och som är avsedda att användas med en spänning på högst 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström.
- b) *avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)*: elektriska eller elektroniska produkter som enligt definitionen i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG är avfall, inklusive alla komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror som utgör del av produkten då denna kasseras.
- c) *förebyggande åtgärder*: åtgärder som syftar till att minska kvantiteten av och de för miljön skadebringande egenskaperna hos WEEE samt det material och de ämnen det innehåller.
- d) *återanvändning*: varje åtgärd genom vilken WEEE eller komponenter till WEEE används för samma syfte som de ursprungligen var avsedda för, inklusive fortsatt användning av produkterna eller komponenter till sådana som lämnats in till insamlingsplatser, distributörer, återförsäljare, återvinningsföretag eller tillverkare.
- e) *materialåtervinning*: bearbetning av avfallsmaterial i en produktionsprocess för det ursprungliga syftet eller för andra syften utom bearbetning för energiåtervinning, vilket betyder användning av brännbart avfall för att alstra energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall, men med värmeåtervinning.
- f) *återvinning*: varje åtgärd som avses i bilaga II B till direktiv 75/442/EEG.
- g) *bortskaffande*: varje åtgärd som avses i bilaga II A till direktiv 75/442/EEG.
- h) *behandling*: all verksamhet efter det att WEEE har överlämnats till en anläggning för rening, demontering, fragmentering, återvinning eller förberedelse för bortskaffande, och varje annan åtgärd som vidtas för att återvinna och/eller bortskaffa WEEE.
- i) *tillverkare*: den som oberoende av försäljningsmetod, inklusive metoder för distanskommunikation i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal⁽¹⁾,
- i) tillverkar och säljer elektriska och elektroniska produkter under eget varumärke,

- ii) under sitt eget varumärke återförsäljer produkter som tillverkats av andra leverantörer, varvid återförsäljaren inte skall betraktas som "tillverkare" om tillverkarens varumärke förekommer på produkten i enlighet med led i, eller
- iii) yrkesmässigt importerar eller exporterar elektriska och elektroniska produkter till en medlemsstat.

Den som endast tillhandahåller finansiering enligt ett finansieringsavtal skall inte anses vara "tillverkare", såvida inte denna också agerar som tillverkare i den mening som avses i leden i, ii och iii.

- j) *distributör*: var och en som i kommersiellt syfte tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter till den part som skall använda dem.
- k) *WEEE från privathushåll*: WEEE som kommer från privathushåll och WEEE som kommer från handel, industri, institutioner och andra källor, som på grund av sin beskaffenhet och kvantitet är likvärdigt det som kommer från privathushåll,
- l) *farliga ämnen eller preparat*: alla ämnen eller preparat som skall anses vara farliga enligt rådets direktiv 67/548/EEG⁽²⁾ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG⁽³⁾.
- m) *finansieringsavtal*: avtal eller arrangemang beträffande lån, leasing, hyrning eller avbetalningsköp som hänför sig till en produkt, oavsett om det följer av villkoren i det avtalet eller arrangemanget eller i ett parallellavtal eller -arrangemang att äganderätten till produkten kommer eller kan komma att överföras.

Artikel 4

Utformning av produkter

Medlemsstaterna skall uppmuntra sådan utformning och tillverkning av elektriska och elektroniska produkter som beaktar och underlättar nedmontering och återvinning, särskilt återanvändning och materialåtervinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder så att tillverkarna inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindrar att WEEE återanvänds, såvida inte särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.

Artikel 5

Separat insamling

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som sorterat kommunalt avfall och så att WEEE i hög grad insamlas separat.

⁽²⁾ EGT L 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/59/EG (EGT L 225, 21.8.2001, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 2001/60/EG (EGT L 226, 22.8.2001, s. 5).

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

2. För WEEE från privathushåll skall medlemsstaterna senast den 13 augusti 2005 se till att

- a) det har inrättats system som gör det möjligt för slutanvändarna och distributörerna att åtminstone avgiftsfritt återlämna sådant avfall. Medlemsstaterna skall se till att det i synnerhet i förhållande till befolkningstätheten finns ett nödvändigt antal insamlingsanläggningar som är lätt tillgängliga,
- b) distributörer som tillhandahåller en ny produkt har blivit ansvariga för att sådant avfall kan återlämnas till distributören åtminstone avgiftsfritt på lika för lika basis, under förutsättning att den återlämnade produkten är av samma typ och har fyllt samma funktion som den tillhandahållna produkten. Medlemsstaterna får göra undantag från denna bestämmelse, under förutsättning att det inte blir svårare för slutanvändarna att återlämna WEEE och att dessa system är kostnadsfria för slutanvändarna. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet skall informera kommissionen om detta,
- c) utan att det påverkar bestämmelserna i a och b, tillverkarna får tillåtelse att inrätta och driva enskilda och/eller kollektiva system för återlämnande av WEEE från privathushåll, förutsatt att dessa står i överensstämmelse med syftet för detta direktiv,
- d) med beaktande av nationella och inom gemenskapen gällande hälso- och säkerhetsstandarder se till att det på de återlämningsställen som avses i a och b är möjligt att vägra att återta WEEE som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för personalen. Medlemsstaterna skall göra särskilda arrangemang för sådana WEEE.

Medlemsstaterna får fastställa särskilda system för återlämnande av WEEE i enlighet med a och b om produkterna inte innehåller de väsentliga komponenterna eller om produkterna innehåller annat avfall än WEEE.

3. För annat WEEE än WEEE från privathushåll skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9, säkerställa att tillverkarna eller en tredje part som handlar för deras räkning ser till att sådant avfall samlas in.

4. Medlemsstaterna skall se till att allt WEEE som samlas in i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ovan transporteras till sådana behandlingsanläggningar som är auktoriserade i enlighet med artikel 6 om produkterna inte återanvänds i sin helhet. Medlemsstaterna skall se till att den avsedda återanvändningen inte leder till ett kringgående av detta direktiv, särskilt när det gäller artiklarna 6 och 7 i detta. Uppsamling och transport av separat insamlat WEEE skall genomföras på ett sätt som optimerar återanvändning eller materialåtervinning av sådana komponenter eller av hela apparater som kan återanvändas eller materialåtervinnas.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, skall medlemsstaterna senast den 31 december 2006 se till att en kvot av separat insamlat WEEE från privathushåll på i genomsnitt 4 kg per invånare och år har uppnåtts.

Europaparlamentet och rådet skall, på förslag från kommissionen och med beaktande av de tekniska och ekonomiska erfarenheterna i medlemsstaterna, fastställa ett nytt obligatoriskt mål senast den 31 december 2008. Detta får vara utformat som en procentsats av mängden elektriska och elektroniska produkter som sålts till hushållen under de föregående åren.

Artikel 6

Behandling

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare eller tredje part som handlar för deras räkning, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, inrättar system för behandling av WEEE och att de använder bästa tillgängliga behandlings-, återvinnings- och materialåtervinningsteknik. Tillverkarna får inrätta systemen enskilt och/eller kollektivt. För att säkerställa att artikel 4 i direktiv 75/442/EEG följs skall behandlingen minst omfatta avlägsnande av alla vätskor samt selektiv behandling i enlighet med bilaga II till det här direktivet.

Annan behandlingsteknik som säkerställer lägst samma skyddsnivå för människors hälsa och för miljön får införas i bilaga II i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.2.

För att skydda miljön får medlemsstaterna fastställa minimikvalitetsnormer för behandlingen av insamlat WEEE. Medlemsstater som väljer sådana kvalitetsnormer skall underrätta kommissionen, som skall offentliggöra dessa normer.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet får tillstånd från behöriga myndigheter, i enlighet med artiklarna 9 och 10 i direktiv 75/442/EEG.

Det undantag från de tillståndskrav som anges i artikel 11.1 b i direktiv 75/442/EEG får tillämpas på återvinningsverksamhet avseende WEEE om de behöriga myndigheterna genomför en inspektion före registreringen för att säkerställa att artikel 4 i direktiv 75/442/EEG följs.

Vid denna inspektion skall följande kontrolleras:

- a) Vilken typ och vilka mängder av avfall som skall behandlas.
- b) De allmänna tekniska krav som skall uppfyllas.
- c) De säkerhetsåtgärder som skall vidtas.

Inspektionen skall genomföras minst en gång per år och medlemsstaterna skall överlämna resultaten till kommissionen.

3. Medlemsstaterna skall se till att alla inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet lagrar och behandlar WEEE i enlighet med de tekniska krav som anges i bilaga III.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att det tillstånd eller den registrering som avses i punkt 2 innehåller alla de villkor som behövs för att kraven i punkterna 1 och 3 skall anses vara uppfyllda samt för att de återvinningsmål som fastställs i artikel 7 skall kunna uppnås.

5. Behandlingen kan även genomföras utanför den berörda medlemsstaten eller utanför gemenskapen under förutsättning att transporten av WEEE sker i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾.

WEEE som exporteras utanför gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93, rådets förordning (EEG) nr 1420/1999 av den 29 april 1999 om fastställande av gemensamma regler och förfaranden som skall tillämpas på transporter av vissa avfallsslag till vissa länder utanför OECD ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 av den 12 juli 1999 om kontrollförfaranden i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 för transporter av vissa typer av avfall till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslut C(92)39 slutlig ⁽³⁾, skall bara räknas som ett uppfyllande av skyldigheterna och målen i artikel 7.1 och 7.2 i detta direktiv om exportören kan bevisa att återvinningen, återanvändningen och/eller materialåtervinningen skedde under förhållanden som motsvarar kraven i detta direktiv.

6. Medlemsstaterna skall uppmuntra inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet att införa certifierade miljöförvaltningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS) ⁽⁴⁾.

Artikel 7

Återvinning

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare eller tredje part som handlar för deras räkning inrättar system, antingen enskilt eller kollektivt, i enlighet med gemenskapslagstiftningen för återvinning av WEEE som samlats in enskilt i enlighet med artikel 5. Medlemsstaterna skall prioritera återanvändning av hela apparater. Fram till den tidpunkt som avses i punkt 4 skall sådana apparater inte beaktas vid uträkningen av de mål som fastställs i punkt 2.

2. När det gäller WEEE som har skickats för behandling i enlighet med artikel 6 skall medlemsstaterna se till att följande mål uppnås av tillverkarna senast den 31 december 2006:

- a) För WEEE som omfattas av kategorierna 1 och 10 i bilaga I A skall
- återvinningskvoten ökas till minst 80 % av varje produkts genomsnittliga vikt, och

⁽¹⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s.1).

⁽²⁾ EGT L 166, 1.7.1999, s. 6. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2243/2001 (EGT L 303, 20.11.2001, s. 11).

⁽³⁾ EGT L 185, 17.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2243/2001.

⁽⁴⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1.

- återanvändningskvoten och materialåtervinningskvoten för komponenter, material och ämnen ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt.

- b) För WEEE som omfattas av kategorierna 3 och 4 i bilaga I A skall

- återvinningskvoten ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och
- återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 65 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt.

- c) För WEEE som omfattas av kategorierna 2, 5–7 och 9 i bilaga IA, skall

- återvinningskvoten ökas till minst 70 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och
- återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 50 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt.

- d) För gasurladdningslampor skall kvoten för återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen uppnå minst 80 % av lampornas vikt.

3. Medlemsstaterna skall för att beräkna dessa mål se till att tillverkare, eller tredje part som handlar för deras räkning, för ett register över mängden WEEE, deras komponenter, material eller ämnen när de kommer in i och när de lämnar behandlingsanläggningen och/eller när de kommer in i återvinnings- eller materialåtervinningsanläggningen.

I enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.2 skall kommissionen fastställa närmare bestämmelser, däribland materialspecifikationer, för att övervaka huruvida medlemsstaterna uppfyller de mål som avses i punkt 2. Kommissionen skall vidta denna åtgärd senast den 13 augusti 2004.

4. Europaparlamentet och rådet skall på förslag från kommissionen uppställa nya mål för återvinning och återanvändning/materialåtervinning, inklusive i förekommande fall återanvändning av hela apparater, samt produkter som omfattas av kategori 8 i bilaga I A senast den 31 december 2008. Detta skall göras med hänsyn till miljönyttan hos elektriska och elektroniska produkter som används, såsom förbättrad resurseffektivitet som en följd av utvecklingen av material och teknik. Härvid skall hänsyn även tas till den tekniska utvecklingen beträffande återanvändning, återvinning, materialåtervinning, produkter och material samt till de erfarenheter som gjorts av medlemsstaterna och näringslivet.

5. Medlemsstaterna skall främja utvecklingen av ny teknik för återvinning, materialåtervinning och behandling.

Artikel 8

Finansiering av hanteringen av WEEE från privathushåll

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna senast den 13 augusti 2005 sörjer för åtminstone finansieringen av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortscaffande av WEEE från privathushåll som lämnats vid insamlingsanläggningar, vilka upprättats i enlighet med artikel 5.2.

2. För produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 skall varje tillverkare vara ansvarig för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter. Tillverkaren kan välja att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system.

Medlemsstater skall se till att en tillverkare, när denne släpper ut en produkt ut på marknaden, lämnar en garanti som visar att behandlingen av all WEEE kommer att finansieras samt att tillverkare klart märker sina produkter i enlighet med artikel 11.2. Denna garanti skall säkerställa att de verksamheter i punkt 1 som avser denna produkt blir finansierade. Garantin får bestå i att tillverkaren deltar i lämpliga system för finansiering av behandlingen av WEEE, eller av en materialåtervinningsförsäkring eller ett spärrat konto.

Kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortscaffande skall inte visas separat för köparna vid tidpunkten för försäljning av nya produkter.

3. Ansvar för finansieringen av kostnaderna för hanteringen av WEEE från produkter som släppts ut på marknaden före det datum som anges i punkt 1 (historiskt avfall), skall bäras av ett eller flera system som alla tillverkare som finns på marknaden när kostnaderna uppstår proportionellt skall bidra till, till exempel i förhållande till deras respektive andel av de olika produktmarknaderna.

Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna under en övergångsperiod på 8 år (10 år för kategori 1 i bilaga I A) har möjlighet, vid tidpunkten för försäljning av nya produkter, att för köparna visa kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortscaffande. De nämnda kostnaderna skall inte överstiga de faktiska kostnaderna.

4. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare som tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation även uppfyller kraven enligt denna artikel för den produkt som tillhandahålls i den medlemsstat där köparen av produkten är bosatt.

Artikel 9

Finansiering avseende WEEE från andra användare än privathushåll

Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna senast den 13 augusti 2005 sörjer för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortscaff

fande av WEEE från andra användare än privathushåll och som härrör från produkter som har släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005.

När det gäller kostnaderna för hantering av WEEE som har släppts ut på marknaden före den 13 augusti 2005 (historiskt avfall) skall tillverkarna sörja för finansieringen. Medlemsstaterna får alternativt föreskriva att även andra användare än privathushåll helt eller delvis skall vara ansvariga för denna finansiering.

Tillverkare och andra användare än privathushåll får sluta avtal som fastställer andra finansieringsmetoder, utan att det påverkar detta direktiv.

Artikel 10

Information till användarna

1. Medlemsstaterna skall se till att användarna av elektriska och elektroniska produkter i privathushåll får tillgång till all nödvändig information om följande:

- Skyldigheten att inte längre bortscaffa WEEE som osorterat kommunalt avfall och att samla in sådant WEEE separat.
- De system för återlämnande och insamling som de har tillgång till.
- Användarnas egen roll i återanvändningen, materialåtervinnningen och de övriga formerna av återvinning av WEEE.
- De potentiella effekterna på miljön och människors hälsa till följd av förekomsten av farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter.
- Innebörden av den symbol som visas i bilaga IV.

2. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder så att konsumenterna bidrar till insamling och återanvändning av WEEE och för att uppmuntra dem att underlätta återanvändning, behandling och återvinning.

3. För att minimera bortscaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och för att underlätta att detta insamlas separat skall medlemsstaterna se till att tillverkarna på ett lämpligt sätt märker sådana elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 med den symbol som visas i bilaga IV. I undantagsfall skall symbolen, om det behövs på grund av produktens storlek eller funktion, tryckas på den elektriska eller elektroniska produktens förpackning, bruksanvisning och garanti.

4. Medlemsstaterna får kräva att tillverkare och/eller distributörer tillhandahåller en del av eller all den information som det hänvisas till i punkterna 1, 2 och 3, t.ex. i bruksanvisningen eller vid försäljningsstället.

*Artikel 11***Information till behandlingsanläggningarna**

1. I syfte att underlätta återanvändning samt korrekt och miljövänlig behandling av WEEE, inbegripet underhåll, uppgradering, reparation och materialåtervinning, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att tillverkarna tillhandahåller information om återanvändning och behandling för varje typ av ny elektrisk och elektronisk produkt som släppts ut på marknaden inom ett år efter det att produkten släppts ut på marknaden. Av denna information skall det framgå, i den utsträckning det är nödvändigt för att centrerna för återanvändning samt anläggningarna för behandling och materialåtervinning skall kunna uppfylla bestämmelserna i detta direktiv, vilka olika komponenter och material som ingår i de elektriska och elektroniska produkterna, och var i dessa produkter det kan finnas farliga ämnen och preparat. Informationen skall göras tillgänglig för centrer för återanvändning samt anläggningarna för behandling och materialåteranvändning av tillverkarna av elektriska och elektroniska produkter i form av handböcker eller genom elektroniska media (t.ex. cd-rom eller internetjänster).

2. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare av elektriska eller elektroniska produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 är tydligt identifierbara genom märkning av produkterna. För att man entydigt skall kunna avgöra när en produkt släppts ut på marknaden skall det av märkningen även framgå att produkten släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005. Kommissionen skall verka för att det utarbetas en europeisk standard för detta.

*Artikel 12***Information och rapportering**

1. Medlemsstaterna skall varje år upprätta ett register över tillverkare och insamla information, inklusive årliga dokumenterade bedömningar, om vilka kvantiteter och kategorier av elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden i landet, samlats in genom alla kanaler, återanvänts, materialåtervunnits och återvunnits inom medlemsstaterna samt om insamlat exporterat avfall, uttryckt i vikt eller, om detta är omöjligt, i antal.

Medlemsstaterna skall se till att tillverkare som tillhandahåller elektriska och elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation tillhandahåller information om huruvida kraven i artikel 8.4 har uppfyllts och om vilka kvantiteter och kategorier av elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden i den medlemsstat där köparen av produkterna är bosatt.

Medlemsstaterna skall se till att den information som krävs överlämnas till kommissionen vartannat år, inom artion månader efter utgången av den period som täcks. Den första omgången av information skall täcka åren 2005 och 2006. Informationen skall tillhandahållas i ett format som skall fastställas inom ett år efter det att detta direktiv har trätt i kraft,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2 och i avsikt att upprätta databaser om WEEE och behandlingen av sådant avfall.

Medlemsstaterna skall sörja för lämpligt informationsutbyte för att uppfylla denna punkt, särskilt när det gäller sådan behandling som avses i artikel 6.5.

2. Utan att det påverkar kraven i punkt 1 skall medlemsstaterna vart tredje år till kommissionen sända en rapport om genomförandet av detta direktiv. Rapporten skall utarbetas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som utformats av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 6 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön⁽¹⁾. Frågeformuläret eller mallen skall sändas till medlemsstaterna sex månader innan den period som rapporten avser börjar. Rapporten skall vara kommissionen tillhanda inom nio månader efter det att den treårsperiod som den omfattar har löpt ut.

Den första treårsrapporten skall omfatta perioden 2004–2006.

Kommissionen skall inom nio månader efter det att den mottagit rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv.

*Artikel 13***Anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling**

Alla ändringar som behövs för att anpassa artikel 7.3 och bilaga I B (särskilt i syfte att eventuellt lägga till belysningsarmaturer i hushåll, glödlampor och fotovoltaiska produkter, dvs. solpaneler), bilaga II (särskilt med hänsyn till utvecklingen av ny teknik för behandling av WEEE), bilagorna III och IV till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2.

Innan bilagorna ändras skall kommissionen bland annat samråda med tillverkare av elektriska och elektroniska produkter, materialåtervinningsföretag, behandlingsaktörer och miljöorganisationer samt fackliga organisationer och konsumentorganisationer.

*Artikel 14***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

*Artikel 15***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 16***Inspektion och övervakning**

Medlemsstaterna skall se till att inspektion och övervakning görs det möjligt att kontrollera att detta direktiv genomförs korrekt.

*Artikel 17***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 13 augusti 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Under förutsättning att de mål som ställs upp i detta direktiv uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artiklarna 6.6 och 10.1 samt artikel 11 genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna. Sådana avtal skall uppfylla följande krav:

- a) Avtalen skall vara verkställbara.
- b) I avtalen skall målen med tillhörande tidsfrister anges.
- c) Avtalen skall offentliggöras i medlemsstatens officiella tidning eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till och skall överlämnas till kommissionen.
- d) De resultat som uppnås skall på de villkor som anges i avtalet övervakas regelbundet, rapporteras till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt göras tillgängliga för allmänheten.
- e) De behöriga myndigheterna skall se till att det sker en granskning av vilka framsteg som görs enligt avtalet.
- f) Om avtalet inte följs måste medlemsstaterna genomföra de relevanta bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.

4. a) Grekland och Irland, som med hänsyn till övergripande
 - brist på infrastruktur för materialåtervinning,
 - geografiska förhållanden – till exempel ett stort antal små öar samt landsbygds- och bergsområden,
 - låg befolkningstäthet, och
 - låg konsumtionsnivå för elektriska och elektroniska produkter,

inte förmår att vare sig uppnå det insamlingsmål som nämns i artikel 5.5 första stycket eller återvinningsmålen enligt artikel 7.2 och som, enligt artikel 5.2 tredje stycket i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽¹⁾ får ansöka om en förlängning av den tidsfrist som anges i den artikeln,

får förlänga de perioder som avses i artiklarna 5.5 och 7.2 i det här direktivet upp till 24 månader.

Dessa medlemsstater skall underrätta kommissionen om sina beslut senast vid tidpunkten för direktivets införlivande.

- b) Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater och Europaparlamentet om dessa beslut.

5. Kommissionen skall inom fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet på grundval av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av detta direktiv, särskilt när det gäller separat insamling, behandling, återvinning och finansieringssystem. Rapporten skall vidare grunda sig på den tekniska utvecklingen, vunna erfarenheter, miljökraven och den inre marknadens funktion. Den skall vid behov åtföljas av förslag till översyn av de relevanta bestämmelserna i detta direktiv.

*Artikel 18***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 19***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. DRYS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

BILAGA I A

Kategorier av elektriska och elektroniska produkter som omfattas av detta direktiv

1. Stora hushållsapparater
 2. Små hushållsapparater
 3. IT- och telekommunikationsutrustning
 4. Hemutrustning
 5. Belysningsutrustning
 6. Elektriska och elektroniska verktyg (med undantag för storskaliga, fasta industriverktyg)
 7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning
 8. Medicintekniska produkter (med undantag för alla implantat och infekterade produkter)
 9. Övervaknings- och kontrollinstrument
 10. Varuautomater
-

BILAGA I B

Förteckning över produkter som skall beaktas i enlighet med detta direktiv och omfattas av kategorierna i bilaga I A

1. Stora hushållsapparater

Stora kylapparater

Kylskåp

Frysar

Andra stora apparater som används för kylning, bevarande och lagring av livsmedel

Tvättmaskiner

Torktumlare

Diskmaskiner

Matlagningsapparater

Elspisar

Elektriska värmeplattor

Mikrovågsugnar

Andra stora apparater för matlagning och annan beredning av livsmedel

Elektriska värmeapparater

Elektriska element

Andra stora apparater för uppvärmning av rum, sängar och sittmöbler

Elektriska fläktar

Luftkonditioneringsanläggningar

Annan fläkt-, utsugningsventilations- och luftkonditioneringsutrustning

2. Små hushållsapparater

Dammsugare

Mattsopare

Andra apparater för rengöring

Apparater för sömnad, stickning, vävning och annan bearbetning av textilier

Strykjärn och andra apparater för strykning, mangling och annan klädvård

Brödrostar

Frityrmaskiner

Kaffekvarnar, kaffebryggare och utrustning för öppning eller förslutning av behållare och förpackningar

Elektriska knivar

Hårklippningsapparater, hårtorkar, elektriska tandborstar, rakapparater, massageapparater och andra apparater för kroppsvård

Klockor, armbandsur och utrustning för mätning, angivelse eller registrering av tid

Vågar

3. IT- och telekommunikationsutrustning

Centraliserad databehandling

Stordatorer

Minidatorer

Skrivarenheter

Persondatorer:

Persondatorer (inbegripet centralenhet, mus, bildskärm och tangentbord)

Bärbara datorer (inbegripet centralenhet, mus, bildskärm och tangentbord)

Notebook-datorer
Notepad-datorer
Skrivare
Kopieringsmaskiner
Elektriska och elektroniska skrivmaskiner
Mini- och bordsräknare
Andra produkter och annan utrustning för elektronisk insamling, lagring, behandling, presentation eller kommunikation av information
Användarterminaler och -system
Faxapparater
Telex
Telefoner
Betalteltelefoner
Trådlösa telefoner
Mobiltelefoner
Telefonsvarare
Andra produkter och annan utrustning för överföring av ljud, bilder eller annan information genom telekommunikation

4. Hemutrustning

Radioapparater
TV-apparater
Videokameror
Videobandspelare
Hi-fi-anläggningar
Förstärkare
Musikinstrument
Andra produkter och annan utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller bilder, även signaler eller annan teknik för överföring av ljud och bilder än genom telekommunikation

5. Belysningsutrustning

Belysningsarmaturer för lysrör med undantag för belysningsarmaturer i hushåll
Lysrör
Sparlampor
Urladdningslampor med hög intensitet, inbegripet högtrycksnatriumlampor och metallhalogenlampor
Lågtrycksnatriumlampor
Annan belysning eller utrustning för spridning eller kontroll av ljus med undantag för glödlampor

6. Elektriska och elektroniska verktyg (med undantag för storskaliga, fasta industriverktyg)

Borrmaskiner
Sågar
Symaskiner
Utrustning för svarvning, fräsning, slipning, polering, sågning, kapning, klippning, borrar, håltagning, stansning, falsning, bockning eller liknande bearbetning av trä, metall och andra material
Verktyg för nitning, spikning eller skruvning eller för avlägsnande av nitar, spikar eller skruvar eller liknande användning
Verktyg för svetsning, lödning eller liknande användning
Utrustning för sprutning, sprejning, spridning eller annan behandling av flytande eller gasformiga ämnen
Gräsklippare och andra trädgårdsredskap

7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning
 - Elektriska tåg eller bilbanor
 - Handhållna konsoler till videospel
 - Videospel
 - Datorer för cykling, dykning, löpning, rodd osv.
 - Sportutrustning med elektriska eller elektroniska komponenter
 - Spelautomater

 8. Medicintekniska produkter (med undantag för alla implantat och infekterade produkter)
 - Utrustning för strålbehandling
 - Kardiologiutrustning
 - Dialysapparater
 - Respiratorer
 - Nukleärmedicinsk utrustning
 - Laboratorieutrustning för in-vitro-diagnostik
 - Analysatorer
 - Frysar
 - Fertilitetstester
 - Andra apparater för påvisande, förebyggande, övervakning, behandling och lindring av sjukdomar, skador eller funktionshinder

 9. Övervaknings- och kontrollinstrument
 - Rökvarnare
 - Värmeregulatorer
 - Termostater
 - Mättnings-, vägnings- eller justeringsapparater för hushålls- eller laboratorieutrustning
 - Andra övervaknings- och kontrollinstrument som används i industrianläggningar (t.ex. i kontrollpaneler)

 10. Automater
 - Automater för varma drycker
 - Automater för flaskor eller burkar med varma eller kalla drycker
 - Automater för fasta produkter
 - Uttagsautomater
 - Alla apparater som automatiskt levererar alla slags produkter
-

BILAGA II

Selektiv behandling av material och komponenter i avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter i enlighet med artikel 6.1

1. Åtminstone följande ämnen, preparat och komponenter skall avlägsnas från allt separat insamlat WEEE:
 - Kondensatorer som innehåller polyklorerade bifenylter (PCB) i enlighet med rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortscaffande av polyklorerade bifenylter och polyklorerade terfenylter (PCB/PCT) ⁽¹⁾.
 - Komponenter som innehåller kvicksilver, t.ex. strömbrytare och bakgrundsbelysning.
 - Batterier.
 - Kretskort, allmänt i mobiltelefoner samt i andra apparater om kretskortets yta är större än 10 kvadratcentimeter.
 - Bläckpatroner, flytande och i krämform samt färgbläck.
 - Plast som innehåller bromerade flamskyddsmedel.
 - Asbestavfall och komponenter som innehåller asbest.
 - Katodstrålerör.
 - Freoner (CFC), halogenerade kolväten (HCFC), vätefluorkolföreningar (HFC) och kolväten (HC).
 - Gasurladdningslampor.
 - Bildskärmar med flytande kristaller (eventuellt tillsammans med höljet) som är större än 100 kvadratcentimeter och alla sådana som belyses bakifrån med gasurladdningslampor.
 - Utvändiga elektriska kablar.
 - Komponenter som innehåller eldfasta keramiska fibrer enligt beskrivningen i kommissionens direktiv 97/69/EG av den 5 december 1997 om anpassning till tekniska framsteg av rådets direktiv 67/548/EEG om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽²⁾.
 - Komponenter som innehåller radioaktiva ämnen med undantag för komponenter under den tröskel för undantag som fastställs i artikel 3 i och bilaga I till rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽³⁾.
 - Elektrolytiska kondensatorer som innehåller potentiellt skadliga ämnen (höjd > 25 mm, diameter > 25 mm eller ungefär samma volym).

Sådana ämnen, preparat och komponenter skall bortscaffas eller återvinnas i enlighet med artikel 4 i direktiv 75/442/EEG.
2. Följande komponenter av WEEE som samlats in separat skall behandlas enligt följande:
 - Katodstrålerör: Den fluorescerande ytbeläggningen skall avlägsnas.
 - Produkter som innehåller gaser som bryter ned ozon eller har en global uppvärmningspotential (GWP) som överstiger 15, t.ex. i skum och kylslingan: Gaserna skall avlägsnas och behandlas på ett korrekt sätt. Gaser som bryter ned ozon skall behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ⁽⁴⁾.
 - Gasurladdningslampor: Kvicksilvret skall avlägsnas.
3. Med beaktande av miljöaspekterna och önskvärdheten av återanvändning och materialåtervinning, skall punkterna 1 och 2 tillämpas på ett sådant sätt att miljövänlig återanvändning och materialåtervinning av komponenter eller hela apparater inte hindras.
4. Inom ramen för det förfarande som avses i artikel 14.2 skall kommissionen snarast möjligt bedöma om noteringen om
 - kretskort i mobiltelefoner, och
 - bildskärmar med flytande kristallerskall ändras.

⁽¹⁾ EGT L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

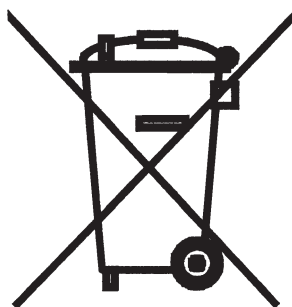
⁽⁴⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2039/2000 (EGT L 244, 29.9.2000, s. 26).

*BILAGA III***Tekniska krav i enlighet med artikel 6.3**

1. Anläggningar för lagring (även tillfällig lagring) av WEEE före behandling (utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 1999/31/EG):
 - Lämpliga områden med ogenomtränglig ytbeläggning utrustade med anordningar för uppsamling av spill samt vid behov spilloljekärl försedda med oljeavskiljare.
 - Lämpliga områden med väderbeständiga tak.
2. Anläggningar för behandling av WEEE:
 - Vågar för att väga det behandlade avfallet.
 - Lämpliga områden med ogenomtränglig ytbeläggning och väderbeständiga tak utrustade med anordningar för uppsamling av spill samt vid behov spilloljekärl försedda med oljeavskiljare.
 - Lämpliga lagerutrymmen för nedmonterade, lösa delar.
 - Lämpliga behållare för lagring av batterier, kondensatorer som innehåller PCB/PCT samt annat farligt avfall, t.ex. radioaktivt avfall.
 - Utrustning för rening av vatten i enlighet med hälsovårds- och miljöbestämmelser.

*BILAGA IV***Symbol för märkning av elektriska och elektroniska produkter**

Symbolen för elektriska och elektroniska produkter som skall samlas in separat består av en överkryssad soptunna på hjul, enligt nedan. Symbolen skall tryckas på ett synligt ställe, vara tydligt läsbar och outplånlig.



Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen

beträffande

*Artikel 9***Finansiering avseende WEEE från andra användare än privathushåll**

”Europaparlamentet, rådet och kommissionen noterar att det finns farhågor om de ekonomiska konsekvenser som kan bli följden av den nuvarande ordalydelsen av artikel 9 och förklarar därför att de gemensamt har för avsikt att undersöka denna fråga så snart som möjligt. Kommissionen förklarar att om dessa farhågor skulle visa sig riktiga kommer den att föreslå att artikel 9 i direktivet ändras. Europaparlamentet och rådet åtar sig att agera snabbt, i enlighet med sina respektive interna förfaranden, om ett sådant förslag läggs fram.”
